
ROSH HASHANAH I

The New Year, Judgment, Sovereignty, & Remembrance

Rosh HaShanah arrives majestically at the beginning of the Jewish calendar marking the start of the Days of Awe. There are two Morasha classes on Rosh HaShanah; the first deals with the more conceptual aspects of Rosh HaShanah such as the cycle of the Jewish calendar, Judgment, God's Sovereignty, and *Zichronot* – Remembrances. The second class examines more of the experiential components of Rosh HaShanah – the mitzvah of the shofar, the *simanim* we eat the night first of night Rosh HaShanah and the custom of Tashlich.

This class addresses the following questions:

- ~ What is the cycle of the Jewish calendar?
- ~ What is the nature of judgment on Rosh HaShanah?
- ~ Why do we reaffirm God's Kingship on Rosh HaShanah?
- ~ Why do we recall specific historical events on Rosh HaShanah?

Class Outline:

Section I. Rosh HaShanah and the Jewish Calendar

Section II. The World is Judged on Rosh HaShanah

Part A. Judgment of the World

Part B. Judgment of the Individual

Part C. The Principle of Judgment "In His Present State"

Section III. Sovereignty (*Malchuyot*) on Rosh HaShanah

Section IV. Remembrance (*Zichronot*) on Rosh HaShanah

SECTION I. ROSH HASHANAH AND THE JEWISH CALENDAR

1. Mishnah Rosh HaShanah 1:1 – There are four types of New Years.

There are four New Years: The first of Nissan is the New Year for Kings and festivals.; The first of Elul is the New Year for the animal tithes, Rabbi Eliezer and Rabbi Shimon say the first of Tishrei.

The first of Tishrei is the New Year for the [calendar] year, the Sabbatical and Jubilee years, for planting and for vegetables. The first of Shevat is the New Year for trees according to Beit Shammai. Beit Hillel says it is the fifteenth of the month.

ארבעה ראשי שנים הם באחד בניסן ר"ה למלכים ולרגלים באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה ר' אליעזר ור"ש אומרים באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות לנטיעה ולירקות באחד בשבט ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי בית הלל אומרים בחמשה עשר בו.

2. Ibid, 4:4 – Determination of the calendar is based on the testimony of witnesses.

In the beginning they [the court] received testimony [for determining the new] month all day. One time the witnesses tarried in coming and the Levites made a mistake in which song to sing, therefore [the Sages] decreed that testimony would be received only until midday. If witnesses came after midday [the Sages] established that day as holy and the subsequent day as holy. When the Temple was destroyed, Rabban Yochanan Ben Zakai decreed that testimony for the month [would be received] all day.

בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום פעם אחת נשתהו העדים מלבוא ונתקלקלו הלויים בשיר התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה נוהגין אותו היום קודש ולמחר קודש משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום.

3. Talmud Bavli (Babylonian Talmud), Rosh HaShanah 10b-11a – Rosh HaShanah is the anniversary of the creation of the world. There is a disagreement whether this occurred in Tishrei or Nissan.

Rabbi Eliezer said, "The world was created in Tishrei..." and Rabbi Yehoshua said, "The world was created in Nissan..." Rabbi Eliezer said, "What is the Scriptural source which teaches that the world was created in Tishrei? It is stated "God said, 'Let the earth sprout vegetation and seeds of fruit trees...' (Bereishit/Genesis 1:11). Which is the month in which the earth is filled with vegetation and the trees are filled with fruit? This is Tishrei for this is when the rainy season begins..."

Rabbi Yehoshua said, "What is the Scriptural source that teaches that the world was created in Nissan? It is stated, 'And the earth sprouted forth vegetation and trees producing fruit' (Bereishit 1:12). Which month does the earth bring forth vegetation and the trees produce fruit? This is Nissan..."

תניא רבי אליעזר אומר בתשרי נברא העולם... ר' יהושע אומר בניסן נברא העולם... תניא ר"א אומר מנין שבתשרי נברא העולם שנאמר ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי (בראשית א:יא) איזהו חדש שהארץ מליאה דשאים ואילן מלא פירות הוי אומר זה תשרי ואותו הפרק זמן רביעה היתה וירדו גשמים וצימחו... ר' יהושע אומר מנין שבניסן נברא העולם שנאמר ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע ועץ עושה פרי (בראשית א:יב) איזהו חדש שהארץ מוציאה דשאים ויאלן מוציאה פירות הוי אומר זה ניסן...

SECTION II. THE WORLD IS JUDGED ON ROSH HASHANAH

PART A. JUDGMENT OF THE WORLD

1. Rosh HaShanah 15a

The world is judged four times a year: On Pesach for the harvest; on Shavuot for fruit trees; on the New Year all of the inhabitants of the world pass before God like *Bnei Maron* as it is stated, “The One who created [sees together] their hearts, the One who understands all of their actions” (Tehillim/Psalms 33:15). On Sukkot there is judgment for water.

בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם (תהלים לג) ובחג נידונין על המים.

PART B. JUDGMENT OF THE INDIVIDUAL

1. Rosh HaShanah 16b – Three categories of judgment.

Rabbi Cruspedai said in the name of Rabbi Yochanan, “Three books are opened on Rosh HaShanah: One of totally evil people, one of completely righteous people, and one that includes people with both good and bad deeds [*Beinonim*]. The completely righteous individuals are written and sealed immediately for life. The totally wicked individuals are written and sealed immediately for death. The [sentence for the] individuals with both good and bad deeds is suspended from Rosh HaShanah until Yom Kippur. If they merit, they are inscribed for life, if they do not merit, they are inscribed for death.”

א"ר כרוספדאי א"ר יוחנן שלשה ספרים נפתחין בר"ה אחד של רשעים גמורין ואחד של צדיקים גמורין ואחד של בינוניים צדיקים גמורין ונחתמין לאלתר לחיים רשעים גמורין נכתבין ונחתמין לאלתר למיתה בינוניים תלויין ועומדין מר"ה ועד יוה"כ וכו' נכתבין לחיים לא וכו' נכתבין למיתה.

2. Rashi, Ibid – Definition of “*Beinonim*”

[“*Beinonim*”] “Those with both good and bad deeds” – their [deeds] are exactly half and half.

בינוניים. מחצה על מחצה.

3. Tosefot, Talmud Bavli, Rosh HaShanah 16b – If “good” people are granted life, and “evil” people are decreed to die, how is that we see good people dying and evil people living during the following year?

From the understanding that some individuals have the same amount of good deeds and bad deeds [and their sentence is suspended from Rosh HaShanah until Yom Kippur] it is implied that the definition of a righteous person is one whose merits are greater [than his bad deeds] and a completely wicked person [is defined] as one

מדקא חשיב בינוניים משמע דצדיקים קרי למי שזכויותיו מרובים ורשעים גמורים למי שזכויותיו מרובים ופעמים הצדיקים נחתמין למיתה ורשעים לחיים... וכל זה דקרי הכא גבי רשעים מיתה וגבי צדיקים חיים כלומר לחיי עולם הבא.

whose transgressions outweigh [his bad deeds]. Sometimes, however, the righteous are sealed for death and the totally wicked for life ... Therefore, the definitions of death for the wicked and life for the righteous refer to life in the future world.

4. **Rav Chaim Friedlander, Sifsei Chaim Vol. I, p. 72 – Question on Tosefot above: The judgment for the World to Come is only upon one’s passing, not each year at Rosh HaShanah.**

One needs to understand that this judgment for the World to Come is not on Rosh HaShanah, rather it is determined only when he comes to the Heavenly Court after his death.

יש להבין שהרי דין זה, לחיי העולם הבא, אינו בראש השנה, אלא רק לאחר פטירת האדם בבואו לפני בית דין של מעלה.

5. **Ibid, p. 74 – Two aspects of the judgment on Rosh HaShanah: the potential for spiritual growth, and the personal sustenance (health, income etc.) to help achieve that spiritual level.**

The establishment of one’s spiritual essence [for the coming year] is the judgment on Rosh HaShanah that relates to the World to Come. This is similar to the statement of the Sages found in many places, “Who is destined for the World to Come?” The connotation is that it is not after one’s death that a person merits the World to Come, rather, now [in his lifetime] he is already considered as one destined for the World to Come.

His very essence is considered as destined for the World to Come, even though he is still alive in this world, for he is [viewed] as being rooted in the spiritual world which is considered to be the World to Come. In this way, a person’s judgment is related to the World to Come – for on Rosh HaShanah a person’s spiritual essence is established according to his level; that is to say he inscribes his own book! And the establishment of the individual’s spiritual level [on Rosh HaShanah] determines the corresponding judgment in his personal sustenance [such as health, income, etc.] for the coming year.

קביעת מהותו הרוחנית היא היא הדין בראש השנה על חיי עולם הבא... וכן לענין מה שאחז"ל בכמה מקומות "איזהו בן עולם הבא" – אין הכוונה שרק לאחר מותו יוכה לחיי עולם הבא, אלא שעכשיו הוא כבר בן עולם הבא.

מהותו היא "בן עולם הבא", אפילו שעדיין נמצא בעולם הזה כבר הוא משרש בעולם הרוחני שהוא עולם הבא. ועל דרך זה הוא ענין הדין בר"ה על עולם הבא – שבראש השנה נקבעת המהות הרוחנית של האדם על פי דרגתו והיינו האדם כותב את ספרו! ומקביעת מהותו הרוחנית נובע הדין על עניני עולם הזה – על המקרים שיארעו לו בשנה הבא...

6. **Rosh HaShanah 18a – Definition of Bnei Maron.**

What is meant by the expression “Bnei Maron”? Here it was translated as “Bnei Amarna.” Reish Lakish explained, “Like the heights of the House of Maron.” Rav Yehudah said in the name of Shmuel, “Like the soldiers of the House of David.” Rabba Bar Bar Chana said in the name of Rabbi Yochanon, “All of them are judged at the same time.”

מאי כבני מרון הכא תרגימו כבני אמרנא ריש לקיש אמר כמעלות בית מרון (אמר) רב יהודה אמר שמואל כחיילות של בית דוד אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן וכולן נסקרין בסקירה אחת.

7. **Rashi, Ibid.**

“Like *Bnei Amarna*.” Like sheep counted for tithing, filing past in single file through a small opening, two cannot fit through together.

“Like the Heights of the House of Maron” – where there is a narrow path, and there is not enough room for two people to travel alongside one another, and there is a steep valley on either side of the path.

“Like the soldiers of the House of David” – “Like *Bnei Maron*,” i.e. like soldiers in the king’s army. “*Maron*” is an expression of mastery and lordship; such is the way one counts soldiers as they march out to battle one after the other.

כבני אימרנא: כבשים שמונין אותם לעשרן ויוצאין זה אחר זה בפתח קטן שאין יכולים לצאת כאחד.

כמעלות בית מרון: הדרך קצר, ואין שנים יכולין לילך זה בצד זה, שהעמק עמוק משני צידי הדרך:

כחיילות של בית דוד: כבני מרון – כבני חיילות של מלך – מרון לשון מרות ואדנות, וכך היו מונין אותם יוצאים זה אחר זה, בצאתם למלחמה:

8. **Rabbi Shlomo Wolbe, Alei Shur, Vol. II, p. 413**

The three analogies are wonderful and the message is clear: At the time of judgment a person stands before his Creator completely alone, totally solitary – he has no plaintiff or witness, for “He is the Judge, He is the Witness, He is the One taking him to court.” He has no one else to transfer the responsibility [for his actions] or to blame for his failings. At the moment he stands before his Creator in Judgment, it’s as if there is no one else in the world except for him. He alone is responsible for all that he did or did not do.

הרי שלשה ציורים נפלאים, והענין ברור: בדין עומד האדם לפני בוראו לגמרי לבד, בבדידות מוחלטת – אין לו טוען ועד, כי “הוא הדיין הוא העד הוא בעל דין”. אין לו על מי לגלגל את חובו ואת מי להאשים בכשלונו, כי ברגע עמדו לפני בוראו בדין הוא כאילו אין עוד אדם בעולם חוץ ממנו, והוא לבדו אחראי לכל מה שעשה ומה שלא עשה.

9. **Tosefta, Talmud Bavli, Rosh HaShanah 1:12 – The world is judged not only on Rosh HaShanah.**

Everything is judged on Rosh HaShanah and the fate is sealed on Yom Kippur, says Rabbi Meir. Rabbi Yehudah says in the name of Rabbi Akiva, “Everything is judged on Rosh HaShanah and the final decree is sealed for each and every thing in the appropriate season: On Pesach for the harvest, on Shavuot for fruit trees, on Sukkot for water, and the final decree for man is sealed on Yom Kippur.” Rabbi Yossi says that a person is judged each day ... And Rabbi Nosson says a person is judged every hour...

הכל נידונין בר"ה וגזר דינו נחתם ביוה"כ דברי ר"מ ר' יהודה אומר משום ר"ע הכל נידונין בר"ה וגזר דינו של כל אחד ואחד נחתם בזמנו בפסח על התבואה בעצרת על הפירות האילן בחג על המים וגזר דינו של אדם נחתם ביום הכפורים רבי יוסי אומר אדם נידון בכל יום... ר' נתן אומר אדם נדון בכל שעה...

10. **Bereishit (Genesis) 18:20-32 – God Himself observes and testifies to our actions.**

And God said, “The cry of Sodom and Amorrhah is great because their transgressions are very serious. I will go down and see if they have behaved according to the cry that is coming to me, [then] destruction [will come upon them], and if not I will know ...”

ויאמר ה' זעקת סדום ועמורה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד. ארדנה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה.

PART C. THE PRINCIPLE OF JUDGMENT “IN HIS PRESENT STATE”

1. **Bereishit, 21:8-17**

The child grew and was weaned and Avraham (Abraham) made a large feast on the day that Yitzchak (Isaac) was weaned. And Sarah saw [Yishmael] the son of Hagar the Egyptian that was born to Avraham was mocking. She said to Avraham, “Send out this maid servant and her son...” The idea was very evil in Avraham’s eyes on account of his son. God spoke to Avraham, “That which [Sarah said] about the boy and the maid servant should not be evil in your eyes, all that Sarah says to you listen to her voice for through Yitzchak shall your seed be called ...” And Avraham awoke early in the morning and took bread and a skin of water and gave it to Hagar ... and he sent her away [with Yishmael] and she went and wandered in the desert of Beer Sheva. And the water was finished from the skin and she cast the boy under one of the plants. She went and sat down at a distance of a bowshot from the plant, for she said, “I do not want to see the death of the child.” She sat opposite him and raised her voice and wept. God heard the voice of the boy, and then an angel of God called to Hagar from the heavens and said, “What is [troubling] you Hagar, do not be afraid for God has heeded the voice of the child in his present state.”

ויגדל הילד ויגמול ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמול את יצחק. ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק. ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה... וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו. ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמותך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע... וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר... ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע. ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים. ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך. וישמע אלקים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם.

2. **Rosh HaShanah 16b**

Rav Yitzchak said that a person is only judged according to his behavior at the time of judgment, as it is stated, “God has heeded the voice of the child in his present state” (Bereishit 21:17).

וא"ר יצחק אין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותו שעה שנאמר "כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם."

3. Rashi, Bereishit 21:17

He is judged according to his actions at this moment and not according what may happen in the future (Rosh HaShanah 16b). The angels were accusing Yishmael and said, “Master of the World, how can You provide a well of water for someone whose descendants will kill your children in the future through thirst? God answered them, “Right now, is he righteous or evil?” They responded, “Righteous.” He said to them, “According to his present actions I judge him” and that is the meaning of “In his present state.”

פי מעשים שהוא עושה עכשיו הוא נדון, ולא לפי מה שהוא עתיד לעשות (ר"ה טז:) לפי שהיו מלאכי השרת מקטרגים ואומרים, רבש"ע, מי שעתיד זרעו להמית בניך בצמא אתה מעלה לו באר? והוא משיבם עכשיו מה הוא, צדיק או רשע? אמרו לו, צדיק. אמר להם, ללפי מעשיו של עכשיו אני דנו, וזהו באשר הוא שם (ב"ר נג"ד).

4. Maharsha, Rosh HaShanah 16b – Exception to the rule: Someone like the “Rebellious Son,” whose future behavior would cause him to lose his World to Come. (See also class on Suffering regarding Chanoch).

The “Rebellious Son” was judged according to his behavior towards the end of his lifetime. In contrast, Yishmael [who did teshuvah in his lifetime] was not judged for the actions of his descendants.

דבן סורר נידון ע"ש סופו של עצמו מה שאין כן בישמעאל על שם סופו של בנו לא נידון.

SECTION III. SOVEREIGNTY (MALCHUYOT) ON ROSH HASHANAH

The essence of Rosh Hashanah is reaffirming God's Kingship over the universe.

1. Talmud Bavli, Rosh HaShanah 16a

[God says]

Recite before Me verses about Kingship, Remembrance and the Shofar.

Verses of Kingship in order to make Me king over you;

Verses of Remembrance in order that I shall remember you in a good light.

With what shall you accomplish this?

With the Shofar.

אמרו לפני בראש השנה מלכיות וזכרונות ושופרות

מלכיות כדי שתמליכוני עליכם

זכרונות כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה

ובמה

בשופר

2. Ibid.

According to Rabbi Yossi [the verse] "Hear O Israel, the Lord is our God, the Lord is One" refers to Kingship. Rabbi Yehudah says [the verse] does not refer to Kingship. According to Rabbi Yossi [the verse] "And you shall know today and place them on your heart that the Lord is our God, there is no other" refers to Kingship. Rabbi Yehudah says [the verse] does not refer to Kingship. According to Rabbi Yossi [The verse] "You have been shown to know that the Lord is God, there is none other beside Him," refers to Kingship. Rabbi Yehudah says this" Rabbi Yehudah says this verse does not refer to Kingship.

ת"ש שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד (דברים ו) מלכות דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר אינה מלכות וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים אין עוד (דברים ד) מלכות דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר אינה מלכות אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו (דברים ד) מלכות דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר אינה מלכות.

3. Rabbi Eliyahu Dessler, Michtav M'Eliyahu, Vol. II, p. 72

One finds that according to Rabbi Yehudah the central focus of our concentration on Rosh HaShanah is specifically to focus on bending our wills in the form of fear of [God as] King. However, according to Rabbi Yossi the principal aspect of Kingship which we aspire to acquire on Rosh HaShanah is the relinquishing of [our wills] to the Will of God, Blessed be He, with love. The law follows this opinion [of Rabbi Yossi].

נמצא שלר' יהודה עיקר דרך עבודתנו בר"ה היא להדגיש כפיית רצוננו בציורי מוראה של מלכות דווקא. אבל לר' יוסי, דכוותיה פסקינו, עיקר גדר המלכות שעלינו לשאוף אליה בראש השנה הוא ההתבטלות כלפי יחודו ית' באהבה.

4. **Rabbi Aharon Kotler, Mishnas Rabbi Aharon, Lakewood, N.J., 1988, Vol. II, p. 196**

The essence of Rosh Hashanah is Kingship – that God directs us to proclaim Him King over us, as the verse says, “Today is the beginning of your work, a remembrance of the First Day [of creation]” This means literal rejuvenation, i.e. one becomes a new person ... God, Blessed be He, gave a person the power of renewal. It is as if he was created today [on Rosh HaShanah] and he accepts upon himself the Kingship of Heaven.

ר"ה יסודו מלכויות שתמליכוני עליכם זה היום תחלת
מעשיך זכרון ליום ראשון גדרו הוא התחדשות
במציאות, כאדם חדש... נתן הקב"ה כח של התחדשות
והוא בבחינת אדם חדש כאילו היום נברא, ומקבל
מלכותו יתברך.

SECTION IV. REMEMBRANCE (ZICHRONOT) ON ROSH HASHANAH

1. Rabbi Chaim Friedlander, Sifsei Chaim, Vol. 1, p. 111

The recommendation for Rosh HaShanah is, “Say before Him ... *Zichronot* (Remembrances) [verses recalling Jewish historical events and our covenant], in order that your remembrance will rise before Him for your benefit” (Rosh HaShanah 16a).

It is understood that it is insufficient to merely recite [these verses], rather one must articulate them before God in a way that shows that he has truly internalized their meaning. Through the articulation of these verses and the blessing, we need to clarify for ourselves that our entire existence is dependent on the extent that we remember God, Blessed be He.

To the extent to which we remember this, we will merit that our remembrance will rise before Him for our benefit and we will merit an abundance of goodness.

העצה ליום ראש השנה היא: “אמרו לפני... זכרונות, כדי שיעלה זכרונכם לפני לטובה” (ראש השנה טז.).

מובן שלא די באמירה בעלמא, אלא צריך להיות אמירה לפני ה', אמירה פנימית אמיתית. על ידי אמירת הפסוקים והברכה, אנחנו צריכים להבהיר לעצמנו שכל חיותנו תלויה במידה ושיעור של זכרון השי"ת.

ובאותה מידה שנזכור זאת – נזכה שיעלה זכרוננו לפני לטובה, שנזכה לשפע הטוב.

2. Rabbi Eliyahu Dessler, Michtav M'Eliyahu, Vol. II p. 73

There are those who remember something, and there are others who remember everything, and there are still others who remember things so well that it is as if it were happening right now. The memory of God, Blessed be He, is certainly in the realm of actually happening, because the past and future are not relevant to Him, rather everything is always in the present ... And this principle is reflected in our prayers: “See before yourself the Akeidah ...” Only if the Akeidah reminds us and becomes actualized in our hearts, only if we look towards Avraham our father and learn to include ourselves in the Akeidah through our sincere perseverance according to our qualities, based on His Torah and His blessed service, only then is it possible that we can earn to be joined together with the merit of the Akeidah, as seen before God as one continuous chain through all the generations.

יש שזוכר במשהו ויש שהדבר חקוק בזכרוננו ויש שזוכר את הענין כאילו הוא חי עדיין לפניו. זכירת השי"ת היא בודאי בבחינת חי ממש, כי לא שייך אצלו עבר ועתיד, אלא הכל בהווה תמיד... ודבר זה מרומז בתפילה: “ותראה לפניך עקידה”... רק אם העקידה זכורה לנו והיא מציאות בלבנו, רק אם נביט אל אברהם אבינו ונלמד לכלול את עצמינו בעקידה ע"י מסירות נפש שלנו, לפי ערכנו, על תורתו ועל עבודתו ית', רק אז שייך שנזכה שתצטרף אלינו זכות העקידה כשייראו לפני השי"ת שלשלת כל הדורות במאוחד.

3. Bereishit 22:1-12 – The Akeidah.

And it was after these things that God put Avraham to a test and said to him, “Avraham,” and he answered, “Here I am.” Then He said, “Take your son, your only son, whom you love, Yitzchak, and go to the land of Moriah and offer him there as a burnt offering on one of the mountains that I will tell you.” And Avraham arose early in the morning, saddled his donkey and took his two servants with him and Yitzchak his son, and cut wood for the burnt offering and got up and went to the place that God had told him.

On the third day Avraham lifted up his eyes and saw the place from afar. And Avraham spoke to his servants, “You stay here with the donkey, and the child and I will go until that place, and we will worship and then we will return to you.” And Avraham took the wood for the burnt offering, and put it on Yitzchak his son and he took in his hand the fire and the knife and they went the two of them together. And Yitzchak said to Avraham his father, “My father,” and he said, “Here I am, my son,” and he said, “Here is the fire and the wood, where is the lamb for the burnt offering?” And Avraham said, “God will provide for Himself the lamb for the burnt offering my son,” and they went the two of them together. They came to the place that God had told him and Avraham built there an altar and arranged the wood and bound his son Yitzchak and placed him on the altar on top of the wood. And Avraham sent his hand and took the knife to slay his son. And an angel of God called out to him from the heavens and said, “Avraham! Avraham!” And he said, “Here I am.” And [the angel] said, “Do not send your hand [to slay] the child and do not scratch him because now I know that you fear God and that you have not refused your son, your only one, from Me.”

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני. ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך. וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים. ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק. ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם. ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו. ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הננה האש והעצים ואיה השה לעלה. ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו. ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים. וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו. ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני. ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני.